Ja[...] [...]auarato.

Animaduerti ex ijs l[itte]ris, quas ad Angeliū misisti, maximo te dolo[re]
confectū ob interitū francisci Iucundi· quibus quidē acerbiss. l[itte]ris
ego quoq; percussus, cogitaui calamū sumere, ut ad te scriberem,
curamq; illā pro mea parte minuerem, quę nūc te coquit, et versat
sub pectore fixa· Quanq; certo scio hoc tam graue uulnus quod accep-
sti, postulare munificum genus consolationis, ex intima arte, et exqui-
sita quadā ratione depromptum· quod genus plane fateor me nō ten[ere]
tamē et amicitię nrę vetustas, et societas pene ęgritudinis, me hor-
tata est, ut ea scriberem ad te, quę huic tempori tribui à me posse vide[rentur]
et quę luctū leuare possent, non quòd audeā te monere, sed quod n[i-]
mio dolore impeditus nō ea fortasse videas, quę vniuersū dolorem
possent exhaurire· neq; vero te decet, qui aliorū tibi potes exempla
proponere, casiq; consolationes, quę fuerūt à prudentibus usurpatę,
afflictū nimis, prostratumq. iacere: neq; expectare cōmunē omnium
medicinā etiā stultor. sed eā pro tua prudentia, consilioq; preripere, et
ratione quadā repręsentare· Equidē (fatendū est .n.) obitus optimi
iuuenis grauiter deflendus est, quòd illud omni laude dignū ingeniu[m]
illa suauitas, ille virtus erepta nimiū iniquo fato nobis est: tibiq; p[ri-]
mis tali amico orbato pręceps illius casus deflendus est, quo cū omne[s]
intercedebant amicitię necessitudines, et in cuius sermonis suauitate
curas oēs deponebas tuas· cuius quidem amoris in te sui etiā in ex[tre-]
mo vitę signū esse debuit certissimū, quod te pluries constat appell[asse]
illeq; fuit, tanq; cygneus illius amici sermo postremus. Dolendū es[t]
etiam nō mediocriter eius causa, cuius in adolescētia, in medioq. curs[u]
laudū suarū, transuersa incidit iniqua fortuna· unde multa eius pręs[tan-]
tiā et animi et ingenij bona, quę prorsus ad excelsū gradū iuuenē e[xtu-]
lissent, repente fracta, dissipataq. sunt: in qua quidē re cū mult[a]
sunt indigna, tū illud minus tibi ferendū vr, quòd ille magno terra[rum]
spacio remotus, et (ut leuissime dicā) carens patria è uita discess[it]
Magna hęc certe sunt, inquis, et quę videntur nulla posse temporis
longinquitate deleri: nā quotiescūq; illius memineris ingemisces
Et miseratio quędam acerbo cū dolore tanget animum. Sed tam[en]

BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE FIRENZE

confido te, cũ aliquãtulũ amori satisfeceris, nostreq. imbecillitati naturę te collecturũ, nosq3 ea conditione natos cogitaturũ, ut ijs fortunę telis propositi simus, quę, sicut nullo consilio uitare possumus, ita moleste ferre nõ debemus: si nanq3 Dux optima Natura, tanq3 Deus, sequenda à nobis est, ciq3 in omni Vita parendũ, quid aliud erit ipsi repugnare q̃3 Deo turpiter aduersari? merito quidem, si ipsa loqui posset, te increparet; quód ita animũ tuũ querelis angas σωφρόνων μινοήματα inq͞t Aeschylus. Neq3 te illud ualde mouere debet, cũ hęc ĩmatura mors adẽit illũ, qui om= nium concessu ad sũmã eius dignitatem muniebat, pręcluserit, omnemq. eius spem, oẽs industrię suę fructus, atq3 fortunę pręciderit. quotus.n. quisq3 ẽ qui sapienter uitã instituerit, cuius sp̄s, cuius cõtentiones nõ in ętatis quasi flore frangant, et corruant, nescio quo fato misero humanę conditionis! Non defuerũt tamẽ prudentes Viri, qui existimarent bonos adolescentes tum maxime à Dijs diligi, charosq. haberi, cũ ijs maturè Vitã priuarẽt. cuius opinio nis fuisse Vidimus Homerũ illũ longè sapientiss. aliosq3 qui eũ cõsequuti sunt, nõ minutos Viros. Unde Comicus illẽ pręclare quidem. Quem Dij diligunt ado lescens moritur, dũ Valet, sentit, sapit. cuius sentẽtia mihi sępe Vera, ac sa= piens Videri solet. Non est igr mirari cur debeamus, si tã celerime nobis ille Vi mortis ademptus est. quin potius lętari debemus, quando, re ipsa docti, Videmus, neminẽ grauissimis his temporibus mortuũ adolescẽtẽ, qui nobis nõ liberatus ex iniquissima conditionẽ Vitę Videatur. Hoc Vñũ ne Verè scriberẽ. sed solij sumus: neq3 ĩ nostra ciuitatẽ, neq3 ĩ cęteris Vlla res est quę posit bonũ Virũ delectare. quod animi solaciũ illũ in ea Vrbe credis habuisse, quod eũ magnopere ad uiuendũ illiceret? quid.n. Deũ immortalẽ, habet illa Vita cõmodi? quid nõ potius laboris? Nõ libet autẽ mihi deplorarẽ Vitã, quã multi, et hi docti, sępẽ fecerũt. in eã.n. fortunã deueniũt omnes qui munus illud sustinent, ut, licet cũ honestatẽ aliqua, eis omnino serui endũ sit, et ambitionis laborẽ Vita distrahenda. Vnũ restat, quod te Valde cruciare sentio, ut à mente quasi deserares, illũ Videlicet nõ Patrũ nõ amicor. suoz compotẽ fecisse fortunã, qui in eius acerbitatibus saltem la crimas prębuissent. Vide ne falso Voluntatẽ suã interpretens. nõ est.n. credendum id illũ extremo illo tempore expetiuisse. qui potius sequus infensis

sensus est, nūc agre fert, tē cuius causa tantoperē laborare. si id te facere nō vult, feras iam a quo aio. da hoc illi mortuo. da ceteris amicis qui tuo isto dolore nō mediocriter perturbant. tandemq; ad ea perge solatia, quę in te pręcipue, si nō q; in alio, sita sūt. quid vero tua grauitas. quid ad literę quibus semper à puero floruisti nūc à te flagitēt, id ipse sentis. est aūt facultas in te sūma vel mi vel alterius cōsolādi qua ego nō amplius attingā, ne videar prudentiq; me defēdere aut vltra q; sanū est, istum dolorē refricare. Multū mihi crede ex tuo dolore sanatum erit, si tibi persuaseris, nō ei vitā deos eripuisse, sed mortē donasse potius, quę si hoc tempore ei nō contigisset, paucis post annis tamē manebat ipsū: quē non est sapientis diu lacrimis decorare, sed potius, qm̄ officia oīa amicitię diligenter à te sancteq; seruata sūt, memoriā eius beneuolentia prosequi sēpiterna: gaudereq; tandē, cū multa illū ~~in~~ occuparent genera molestiaꝝ, ab iis omnibus morte solutū esse: et ex hac hominū turba ad illā relligionē deoꝝ, ad illud amicoꝝ cōcilium demigrasse, quos ipse cognouit hīc, pręcipue coluit, ac dilexit. Vbi nūc illud ingeniū quod tu nimiū defles maxime sentire, ac vigere sperādū est. quā quidē opinionē qua delectamur, nullo modo extorqueri nobis patiamur. Vale. Pisis. Oct. Cal. Junij. 1480.

Angelus nr̄ ad te scribere nō putauit, et vt ignoscas orat. Valde moleste fert amici casū. ociū et manus expectat, quo penitus potest monstrare generis voluntatē suā, suoq; ingenio desiderio sui amantiss. cond. … mūq; suis carminibus laudandi.

Al Mag.co M. Bernard.no Danà Zati:
fr.llo Son.do à Firenze